

ଦ୍ଵିତୀୟ ଉପେନ୍ଦ୍ର ଭଞ୍ଜ

ରାଜା ବ୍ରଜରାଜ ସିଂହ ଦେଓ,
କୈସର-ଇ-ହୀନ୍ଦ (ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣପଦକ)

୧୯୯୩

ଖଡ଼ିଆଳ ସାହିତ୍ୟ ସମିତି

ଖଡ଼ିଆଳ

ଉପକ୍ରମ

ସୁଚନକ୍ଷମ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ନିଜର ଜୀବନ କାଳରେ ସମାଜକୁ ବିଶେଷ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥାନ୍ତି । ଏହିହେତୁ ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧ୍ୟକୁ ଦୀର୍ଘକାଳ ଜୀବନ୍ତ କରି ରଖିବାକୁ ହେଲେ ସେମାନଙ୍କର ଜୀବନଚରିତର ପ୍ରସାର ନିତାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ । ଏପରି ଏକ ମହାନୁଭବ ମାନବ ଥିଲେ ଖଡ଼ିଆଳ ଅଧିପତି ଗଜା ବ୍ରଜରାଜ ସିଂହ ଦେଓ । ସେ ବିବିଧ ରୂପରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ଲଭ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀ ଓ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟର ଉନ୍ନତି କଲେ ତାଙ୍କର ଅବଦାନକୁ ସ୍ମରଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏହି ଜୀବନ ଚରିତ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଅଛି ।

ଆଶା ଏହା ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇପାରିବ ।

ଲତି

ଜିତାନିତ୍ର ସ୍ରସାଦ ସିଂହଦେଓ

ଖୁରପତି

ଖଡ଼ିଆଳ ସାହିତ୍ୟ ସମିତି

୧୯୯୩

ଦ୍ଵିତୀୟ ଉପେନ୍ଦ୍ର ଭଞ୍ଜ ରାଜା ବ୍ରଜରାଜ ସିଂହ ଦେଓ, କୈସର-ଇ-ହୀନ୍ଦ (ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣପଦକ)

ବ୍ରଜରାଜ ସିଂହ ଦେଓ ୧୮୪୧ ମସିହା ମାଘ ଶୁକ୍ଳ ପଞ୍ଚମୀ ତିଥିରେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ପିତା ରାଜା ପଦ୍ମନ ସିଂହ ଦେଓ ଏବଂ ମାତା ଶ୍ରୀମତୀ ରମାବତୀ ଦେବୀ । ତାଙ୍କ ଦୁଇ ବଡ଼ ଭଉଣୀ ଥିଲେ । ବଡ଼ ଭଉଣୀ ମାଣ୍ଡବିଧି (କଳାହାଣ୍ଡି କାଶୀପୁର ଏବଂ ସାନ ଭଉଣୀ ବଡ଼ ଖେମଣ୍ଡିରେ ବିବାହ କରି-
ଥିଲେ । ପାରିବାରିକ କାରଣ ବଶତଃ, ପଦ୍ମନ ସିଂହ କଳାହାଣ୍ଡିର ଚତ୍କାଳୀନ ରାଜଧାନୀ ଜୁନାଗଡ଼ରେ ରାଜପରିବାରର ଆଶ୍ରୟ ନେଇଥିବା କାଳରେ ବ୍ରଜରାଜଙ୍କ ବାଲ୍ୟଶିକ୍ଷା ସେଠାକାର ସଂସ୍କୃତ ଗୋଲରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ଅନୁକୂଳ ପରିବେଶ ପାଇଁ ବ୍ରଜରାଜଙ୍କ ପ୍ରତିଭା ବିକଶିତ ହେଲା । ରାଜା କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ସିଂହ ଦେଓଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ୧୮୬୬ ମସିହାରେ ପଦ୍ମନ ସିଂହ ଦେଓ ଖଡ଼ଆଳର ରାଜା ହେଲେ ଏବଂ ୧୮୭୬ ମସିହାରେ ଯୁବରାଜ ବ୍ରଜରାଜ ପିତାଙ୍କ ଠାରୁ ଶାସନ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହୋଇଥିଲେ ।

ବ୍ରଜରାଜଙ୍କ ଶାସନ ଦକ୍ଷତା, 'ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦେଶ ଶାସନ ରିପୋର୍ଟ' ୧୮୮୨-୮୩, ଦ୍ଵିତୀୟ ଭାଗ, ପୃ. ୬୨ ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ହୋଇଛି :— “ ଖଡ଼ଆଳ : ଖଡ଼ଆଳ ଜମିଦାର ବରଂ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯୁବରାଜ ପଦ୍ମନ ସିଂହ, ପିତାଙ୍କ ଠାରୁ ରାଜ୍ୟ ପରିଚାଳନା ଦାୟିତ୍ଵ ଲାଭକରି ପ୍ରକୃତରେ ଶାସନ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ କଳାହାଣ୍ଡିର କନ୍ଧମେଳି ଦମନ କରିବାକୁ ଯିବା ମାତ୍ରାରେ ଷୋଡ଼ଶ ଏବଂ ତ୍ରୟୋବିଂଶ ପଦାତିକ ବାହିନୀ, ଖଡ଼ଆଳ ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଯାତ୍ରା ପଥରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆବଶ୍ୟକ ସାମଗ୍ରୀ ଯୋଗାଇ ଥିବାରୁ ଯୁବରାଜ ବ୍ରଜରାଜ ସେନାଧ୍ୟକ୍ଷଙ୍କ ଧନ୍ୟବାଦର ପାତ୍ର ହୋଇ ପାରିଥିଲେ । ନିଜ ରାଜ୍ୟର କନ୍ଧମାନେ ମେଳିରେ ଯୋଗ ନ ଦେବାକୁ ସତର୍କ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବା, ଅନୁସରଣକାରୀ କନ୍ଧମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଶରଣାର୍ଥୀ କୁଳଥାମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବା ନିମନ୍ତେ ହଠିଶଗତ ବିଭାଗର କମିଶନର ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିଥିଲେ । ”

ବାଲ୍ୟକାଳରୁ ବ୍ରଜରାଜ ବିଳାସପ୍ରିୟ ନ ଥିଲେ । ସେ ପିତାଙ୍କ ସହ ସାରା

ରାଜ୍ୟରେ ଗନ୍ତ କରୁଥିବା ପ୍ରଜାବର୍ଗର ସଂପର୍କରେ ଅସିଥିଲେ । ଶାସନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସରକାରୀ ଉଚ୍ଚ ପଦସ୍ଥ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସହ ସୁସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରୁଥିଲେ । ତାଙ୍କ ପ୍ରବେଶରେ ରାଜ୍ୟର ସାଂସ୍କୃତିକ ଅର୍ଥନୈତିକ ଉନ୍ନତି ଘଟିଥିଲା । ବ୍ରିଟିଶ ସରକାର ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଶଂସା କରୁଥିଲେ ।

ବିବାହ ବୟସ ହେବାରୁ ବ୍ରତରତ ଚଣ୍ଡେଇ କଦମ୍ବ ରାଜ ପରିବାରର ଧନେଶ୍ୱରୀ ପ୍ରିୟା ଦେବୀଙ୍କ ପାଣିଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଧନେଶ୍ୱରୀ ପ୍ରିୟା ଦେବୀ ବୀରବିକ୍ରମ ଦେଓ ଓ ଶିବ ନାରାୟଣ ଦେଓଙ୍କ କନ୍ୟା । ଶିବ ନାରାୟଣ ଦେଓଙ୍କ ଚଳ୍ଚର କେତେଦିନ ପରେ ଧନେଶ୍ୱରୀ ପ୍ରିୟା ଦେବୀ ଇନ୍ଦ୍ରଲୀଳା ସାଙ୍ଗ କରିବାରୁ ରାଜା ପଦ୍ମ ସିଂହ ଆଗଲପୁର ସାହିଣୀ ଲାଲ ପରିବାରର ଶ୍ରୀମତୀ ମୁକ୍ତା କୁମାରୀ ଦେବୀଙ୍କ ସହ ବ୍ରତରତଙ୍କ ବିବାହ କରାଇଥିଲେ । ବ୍ରତରତ ସିଂହାସନାରୁ ହେବା ପରେ ମୁକ୍ତା କୁମାରୀ ଦେବୀ ନିଃସନ୍ତାନ ହୋଇ କାଳକବଳିତ ହେବାକୁ ବ୍ରତରତ ପ୍ରଥମ ପତ୍ନୀଙ୍କ ସାନ ଭଉଣୀ ଶୀରେଡ଼ୀ ପ୍ରିୟା ଦେବୀଙ୍କୁ ବିବାହ ହେଲେ । ଶୀରେଡ଼ୀ ପ୍ରିୟା ରତ୍ନପୁର ଦେବୀ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରପୁର ଦେବୀ ନାମକ ଦୁଇଟି କନ୍ୟା ଏବଂ ୧୮୯୯ ମସିହାରେ ତାତ ଚନ୍ଦ୍ରଧୃତ ଦେବଙ୍କ ମାତା ।

ପଣ୍ଡିତ, ଡାକ୍ତରୀଜ୍ଞ, ଚିକିତ୍ସକ ତଥା କବି ଖଡ଼ିଆଳ ରାଜ ପରବାରକୁ ମଣ୍ଡିତ କରିଥିଲେ । ସେମାନେ ବ୍ରତରତଙ୍କ କବିତ୍ୱର ଭୂୟସୀ ପ୍ରଶଂସା କରୁଥିଲେ । ଏହି ଦରବାରରୁ ସୁବକବିଗଣ ପ୍ରେରଣା ପାଇଥିଲେ । ସଂସ୍କୃତି, ସାହିତ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ ପରିବେଶରୁ ବ୍ରତରତଙ୍କ ଆବିର୍ଭାବ । ସେ ଶାରୀରିକ ଶିକ୍ଷାର ପୃଷ୍ଠ ପୋଷକ ଥିଲେ । ତାଙ୍କ ବୟସ ବିଷ୍ଣୁତ ଏବଂ ଚାନ୍ଦ୍ର ମୁରଲ ଚଳିଷ ଥିଲା । ଲୌହ ଦଣ୍ଡକୁ ବନ୍ଧର ଭାଗରେ ବନ୍ଧ କରି ଦେଇଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଦୁଇଟି ଗଦା— ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ୧୧ କେ: ଡି: ବିଶିଷ୍ଟ ଏବଂ ଶାୟିତ ଡାକ୍ତରୀ କରବା କାଷ୍ଠଧାରଣା ଦୁଇଟି ଖଡ଼ିଆଳ ଯାଦୁଘରରେ ସଂରକ୍ଷିତ ହୋଇଅଛି । ଏଥିରୁ ତାଙ୍କ ଅସାଧାରଣ ଶକ୍ତିର କ୍ଷଣ ପଶିବେ ମିଳେ । ସେ ଏକ ମଲ୍ଲଯୋଦ୍ଧା ଦଳ ରଖିଥିଲେ ।

ରାଜ୍ୟ ଅଶ୍ୱଶାଳାରେ ଅନେକ ଖୁଣ୍ଟ ଥିଲେ । ସେ ସୁଦକ୍ଷ ଅଶ୍ୱାରେଡ଼ୀ ଥିଲେ ତାଙ୍କ ତାଲିମ ପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରିୟ ଅଶ୍ୱ ପୃଷ୍ଠରେ ଚଢ଼ି ଆଖିଆଁ ଭନକ ଘୋଡ଼ା ଦୌଡ଼ ଏବଂ ସମାନ୍ତରାଳ ଭାବରେ ଧାଡ଼ମାନ ଅଶ୍ୱଦ୍ୱୟ ପୃଷ୍ଠରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇ ଅଭୂତ ଜୀବା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିଲେ ।

ସେ ସୁବରଜ ପିତା ସମୟରେ ବହୁଶାସ୍ତ୍ର ଅଧ୍ୟୟନ କରିଥିଲେ । ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଜ୍ଞାନ, ଭଗବତ୍ ସ୍ତୋତ୍ର ତଥା ପ୍ରତିଭା ବଳରେ କାବ୍ୟ କବିତାମାନ ରଚନା କରି ଉତ୍କଳ ଉପତୀକ୍ଷା ଶ୍ରୀମଣ୍ଡିତ କରିଅଛନ୍ତି । କବି ବ୍ରଜରାଜ ରୀତି କାବ୍ୟ ରଚନା କ୍ଷେତ୍ରରେ କବିତ୍ୱ ଶକ୍ତିର ଅସାଧାରଣ ପରିଚୟ ମିଳେ । କବି ସମ୍ରାଟ ଉପେନ୍ଦ୍ର ଭଞ୍ଜଙ୍କ ରୀତିରେ ତାଙ୍କ ସାହିତ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି । କବିର ରାଧାନାଥ ରାୟ ବ୍ରଜରାଜଙ୍କୁ “ଦ୍ୱିତୀୟ ଉପେନ୍ଦ୍ର ଭଞ୍ଜ” ଆଖ୍ୟା ଦେଇଛନ୍ତି । ୧୮୯୩ ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର, ୧୬ ତାରିଖରୁ ପ୍ରକାଶିତ ‘ବିଭୁଳୀ’ ରେ ଏହା ଉଲ୍ଲିଖିତ । ୧୮୯୩ ମସିହା ୧୨, ଅଗଷ୍ଟରୁ ପ୍ରକାଶିତ ‘ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁ’ ରେ ସାର୍ ବାସୁଦେବ ସୁଭଳ ଦେବ ମଧ୍ୟ ‘ଦ୍ୱିତୀୟ ଉପେନ୍ଦ୍ର ଭଞ୍ଜ’ ବୋଲି ସ୍ୱୀକୃତି ଜ୍ଞାପନ କରିଅଛନ୍ତି । କବି ଗଙ୍ଗାଧର ମେହେର ମଧ୍ୟ ବ୍ରଜରାଜଙ୍କୁ ‘ଦ୍ୱିତୀୟ ଉପେନ୍ଦ୍ର ଭଞ୍ଜ’ ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛନ୍ତି । ପ୍ରକୃତରେ କବି, ଦାର୍ଶନିକ, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ସମ୍ପନ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତି ସୃଷ୍ଟିର ମଙ୍ଗଳ ସାଧନ କରନ୍ତି । ବ୍ରଜରାଜ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଆଦର୍ଶ ପୁରୁଷ ଥିଲେ । ସଂସ୍କୃତି ଓ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ବିଭାଗ, ଓଡ଼ିଶା ଶାସନ ସଚିବ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଶ୍ରୀ ଅଞ୍ଜୁଳ ନାରାୟଣ ଡିଓରୀ, ଆଇ ଏ. ଏସ. ମହୋଦୟଙ୍କ ସୌଜନ୍ୟରେ “ବ୍ରଜରାଜ ଗୁଡ଼ାବଳୀ” ୧୯୨୪ ମସିହାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ବ୍ରଜରାଜଙ୍କ ସାହିତ୍ୟ ସାଧନାର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ପ୍ରତିପାଦିତ ହେଲା ।

ଶ୍ରୀ: ୧୮୮୩—୧୮୮୭ ମଧ୍ୟରୁ ବ୍ରଜରାଜଙ୍କ କାବ୍ୟ-କବିତା ପ୍ରକାଶିତ । ତାଙ୍କ ରଚନାବଳୀ :—

‘ବ୍ରଜବଧୂ ବିଳାସ, ଶୋଭାବଲ୍ଲରୀ, ରତ୍ନପ୍ରସା, ରୂପମଞ୍ଜରୀ, ଚନ୍ଦ୍ରଚିନ୍ତାମୟ, ସଙ୍ଗୀତରୁଚ୍ଛ, ପ୍ରବନ୍ଧ ଚିନ୍ତାକାବ୍ୟ ପ୍ରଭୃତି ସାରସ୍ୱତ ସୃଷ୍ଟି ତଥା ସଂସ୍କୃତ ଯୁଦ୍ଧ ପୁରାଣରୁ ନବାକ୍ଷରୀ ‘ସତ୍ୟନାରାୟଣ ବ୍ରତ କଥା’ ଅନୁବାଦ । ସେ ବଞ୍ଚଳ ଚନ୍ଦ୍ରଚିନ୍ତା ଏବଂ ଅଳଙ୍କାର ଶାସ୍ତ୍ର (ଅପ୍ରାପ୍ୟ) ରଚନା କରିଥିବା ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା କୋଷ ଏବଂ କବି ଶେଖର ଚିନ୍ତାମଣି ମହାନ୍ତିଙ୍କ ତୀବନ ପଞ୍ଜିକାରୁ ବିଦ୍ଧିତ ହୁଏ ।

୧୮୮୯ ମସିହା ଜୁନ, ୧୦ ତାରିଖରେ ରାଜା ପଦ୍ମନ ସିଂହ ପରଲୋକ ଗମନ କଲେ ଏବଂ ସୁବରଜ ବ୍ରଜରାଜ ସିଂହ ଦେଓ ଖଡ଼ିଆଳ ସହ ସିଂହାସନ ଆରେହଣ କଲେ । କୌଣସି ଗର୍ବର ଉନ୍ନତି କୃଷି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । ତେଣୁ ରାଜା ବ୍ରଜରାଜ ରାଜ୍ୟ କୃଷି କ୍ଷେତ୍ରମାନ ପରିଭ୍ରମଣ କରି ଭଣ୍ଡାର ଗରମାନ ନିର୍ମାଣ କରାଇଲେ ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରୁଥିଲେ । ତର-

ବୋତରେ ଏକ ପଶୁପାଳନ କେନ୍ଦ୍ର ସ୍ଥାପନ କରି ଉନତ ଡାଫିର ଷଷ୍ଠ ରଖାଗଲା । ଖଡ଼ିଆଳର ପ୍ରସିଦ୍ଧ “ଅନୁପୂର୍ଣ୍ଣା ଭବା” (ଭଣ୍ଡାର) ସମ୍ବତ୍ ୧୯୪୭, ଖ୍ରୀ. ୧୮୯୦ ରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା ।

୧୮୮୯-୯୦ ମସିହାରେ ଖଡ଼ିଆଳରୁ ରାୟପୁର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରସ୍ତା ନିର୍ମାଣ ଯୋଜନା ହେଲା ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ ବ୍ରହ୍ମରତ ନିଜ ରତ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଦଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଜମିର ଷଡ଼ି ପୁରଣ ନ ନେଇ ଜମିଦାନ କରିଥିଲେ । କର୍ଣ୍ଣଲ ଜେ ଏ. ଟେମ୍ପଲ, ଡେପୁଟି କମିଶନର ରାୟପୁର, ପତ୍ର ନଂ: ୪୪୦୨ ତା: ୩୦-୭-୧୮୯୦ ରେ ବ୍ରହ୍ମରତଙ୍କ ବଦାନ୍ୟତା ଏବଂ ଜନପ୍ରୀତି ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଛି । କଳାହାଣ୍ଡିରୁ ରାୟପୁରକୁ ସଂଯୋଗ କରୁଥିବା ରସ୍ତାର ଷଡ଼ିପୁରଣ ନ ନେବା ହେତୁ ନାରାୟଣପୁରର ମୁଖ୍ୟ କମିଶନର ଏ. ମେଜେଷ୍ଟ୍ରି ଠାରୁ ତା: ୩୦-୮-୧୮୯୦ ତିଥିରେ ବ୍ରହ୍ମରତ ପ୍ରଶଂସା ପତ୍ର ଏବଂ ସନକ ଲଭ କରିଥିଲେ । ସେ ନିଜ ରତ୍ୟର ଆରଙ୍ଗ-ଖଡ଼ିଆଳ ଏବଂ ନୂଆପଡ଼ା ବିଦ୍ରୁଆରତ ପଥା ପାର୍ଶ୍ୱରେ ପ୍ରତି ଚିନି ମାଇଲେ ଗୋଟିଏ କୂପ ଖନନ ଓ ବୃକ୍ଷ ରୋପଣ କରାଇଥିଲେ । ଆଜି ବି ସେହି ସମୟର କେତେକ କୂପ ଅଛି ।

ରତା ବ୍ରହ୍ମରତ ବହୁ କାର୍ଯ୍ୟତକ୍ଷ ଥିଲେ । ସେ ଶିକ୍ଷା ସଂସ୍କୃତି ପ୍ରତି ଗୁରୁତ୍ୱ ଆରୋପ କରିଥିଲେ । ନୂତନ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା “ରାଜକୁମାର କଲେଜ”, ରାୟପୁର, ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ମିନିଷ୍ଟର ସେକ୍ରେଟରୀ ଜି ଭି ଓସ୍ତେଲଙ୍କ ପତ୍ର ନଂ: ୭୯/ତା: ୧୨-୧୧-୧୮୯୪ ବ୍ରହ୍ମରତ ସିଂହ ଦେଓଙ୍କୁ ‘ରାଜକୁମାର କଲେଜ, ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ମିନିଷ୍ଟର ସଭ୍ୟ’ ମନୋନୀତ କରିଥିବା ପରିରାୟକ । ବ୍ରହ୍ମରତ ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରସାର ନିମନ୍ତେ ଦଶଗୋଟି ପକ୍କା ସ୍କୁଲଗୁଡ଼ି ନିର୍ମାଣ କରାଇ ଢିଲ୍ଲା ପରିଷଦକୁ ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଖଡ଼ିଆଳରେ ଦୁଇମହଲା ବିଶିଷ୍ଟ ‘ଓଡ଼ିଆ ମଧ୍ୟ ଇଂରାଜୀ ବିଦ୍ୟାଳୟ’ “ଏଙ୍ଗଲେ ଭଣ୍ଡାକୁଲର ମିଡଲ ସ୍କୁଲ” ପ୍ରତିଷ୍ଠା କଲେ । ଏତଦ୍ୱାରା ଇଂରାଜୀ ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରସାର ହେଲା । ସଂପ୍ରତି ଏହି ବିଦ୍ୟାଳୟ ‘ସରକାରୀ ବାଳିକା ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟ’ ହୋଇଛି ।

ତତ୍କାଳୀନ ସରକାର ବ୍ରହ୍ମରତଙ୍କୁ ଡେପୁଟି କମିଶନର କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଏହି କ୍ଷମତାରେ ସେ ମୁକଦ୍ଦମ ନିୟୁକ୍ତି, ଚରଖାସ୍ତ୍ର ତଥା ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଦେଉଥିଲେ; ଅର୍ବେଚନିକ ସହକାରୀ କମିଶନର ହୋଇ ପୌତଦାରୀ ଏବଂ ଦେବାନୀ ମକଦ୍ଦମା ବିଚାର କରୁଥିଲେ । ନ୍ୟାୟପରାୟଣ, ପ୍ରଜାପରାୟଣ ତଥା ସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀ ଯୋଗୁଁ ସରକାରୀ ସମ୍ମାନ ଲଭ କରିଥିଲେ ।

ବ୍ରଜରାଜ ଚ୍ୟୋତିଷ ଶାସ୍ତ୍ର, ଆୟୁର୍ବେଦ ଶାସ୍ତ୍ର ଜ୍ଞାନ ଥିଲା ଓ ଜଣେ ଚିକିତ୍ସକ ଥିଲେ । ତାଙ୍କ ରଚନାବଳୀରୁ ଏହାର ପରିଚୟ ମିଳେ । ପିତାଙ୍କ ସ୍ମୃତି-ରକ୍ଷା ପାଇଁ ‘ପଦ୍ମନ ସିଂହ ଡାକ୍ତରଖାନା’, ଖଡ଼ିଆଳ ୧୮୯୪ ମସିହାରେ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନ ‘ଭକ୍ତ ପ୍ରାଥମିକ ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ର’ରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି । “ପଦ୍ମନ ସିଂହ ଡାକ୍ତରଖାନା- ୧୮୯୪” ନାମ ଫଳକ ଲେଖକ ପ୍ରଦାନ କରିବାରୁ ସମ୍ଭବତଃ ବିଶ୍ବବିଦ୍ୟାଳୟ ଯାଦୁଗଡ଼ରେ ସଂରକ୍ଷିତ ହୋଇଛି ।

୧୮୯୨ ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧ ତାରିଖରେ ପୋଲିସ ପରିଷ୍କରଣା ଅଧିକାର ସରକାର ତାଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିନେଲେ । ଫଳତଃ, ବ୍ରଜରାଜଙ୍କୁ ପୋଲିସ ଶାସନ ପାଇଁ ଟ. ୧,୬୫୬ ବାର୍ଷିକ ଦେୟ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ଏହି ନ ପଡ଼ିଲା, ୧୮୯୪ ରେ ଅବକାରୀ ଶାସନ କ୍ଷମତା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିନେଇ ସରକାର କ୍ଷତିପୂରଣ ସ୍ବରୂପ ଟ. ୩୧,୦୪୮ ଦେଉଥିଲେ ମାତ୍ର ବ୍ରଜରାଜ ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ।

ବ୍ରଜରାଜ ଜୀବନୀ ନାନା ଘଟଣା ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ । ହରିସିଂହ ଗଉଡ଼ କୃଷି ସହ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଗୁଣଗ୍ରାହୀ ବ୍ରଜରାଜଙ୍କ ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷା ପାଇଁ ନିବେଦନ କଲେ । ବ୍ରଜରାଜ ତାଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ମନରେ ପଢ଼ିବାକୁ ପଠାଇଲେ । ଡକ୍ଟର ହରିସିଂହ ଫିସ୍ ନ ନେଇ ଖଡ଼ିଆଳ ଦରବାରର ମଜଦମୀ ଲଭୁ ଥିଲେ । ଚତକାଳୀନ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର କମିସନାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବ୍ରଜରାଜ ସହକାରୀ ଔପାଧୀ ଗୁଣରେ ଅଦ୍ୱିତୀୟ ଥିଲେ । ସେ ସ୍ବସ୍ବାଚାରୀ, ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ ଓ ସକ୍ରିୟବୀର ଥିଲେ । ସେ ଖଡ଼ିଆଳର ଦୈନିକ ବଜାର, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ବିଭିନ୍ନ ଦିବସରେ ସାପ୍ତାହିକ ବଜାର ବସାଇ ଥିଲେ ଏବଂ ‘ଖଡ଼ିଆଳର ଚନ୍ଦନଯାତ୍ରା’ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ରଚୟ କାଳରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପର୍ବପର୍ବାଣି ଆନନ୍ଦ ଉତ୍ସାହ ସହ ପ୍ରତିପାଳିତ ହେଉଥିଲା । ୧୮୯୫ ମସିହାରେ ‘ପ୍ରଥମ ସ୍ବାୟୀ ଓଡ଼ିଆ ରଙ୍ଗମଞ୍ଚ ‘ବୀରବିକ୍ରମ ପ୍ରସର’ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା ।

ଖ୍ରୀ: ୧୮୯୬—୧୯୦୦ ଖଡ଼ିଆଳରେ ଭକ୍ତ ମରୁଡ଼ ଏବଂ ଉୟାବହ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପଡ଼ିଥିଲା । ଏହା ବ୍ରଜରାଜଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଦାରୁଣ ଆଘାତ ଦେଇଥିଲା ଏବଂ ସେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପ୍ରପୀଡ଼ିତ ଜନତାର ସେବାରେ ନିଜକୁ ନିୟୋଜିତ କଲେ ଏବଂ ଡେପୁଟି କମିସନର, ରୟପୁରଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ସରକାରଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ । ସରକାରଙ୍କଠାରୁ କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟ ମିଳିଲା ନାହିଁ । ସେତେବେଳେ ଗମନାଗମନର ସେତେ

ସୁବିଧା ନ ଥିଲା । ଦୁର୍ଭିକ୍ଷର କରଳ ଛାୟା ସାର ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶରେ ଖେଳିଗଲା । ବ୍ରଜରାଜ ମାଟି ମାଆର ଯଜ୍ଞ ଯନ୍ତ୍ରାନ । ସେ ସରକାରୀ ସାହାଯ୍ୟକୁ ଅପେକ୍ଷା କଲେ ନାହିଁ । ସେତେବେଳେ ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳ—ଗଞ୍ଜାମର କେନ୍ଦୁଝର ଠାରୁ ପ୍ରଦେଶର ମୁଖ୍ୟ କମିଶନର, ତେହୁଟି କମିଶନର ଏବଂ ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହଦାସ ନିଜଟକୁ ସରକାରଙ୍କ ଆଦେଶ ଆସୁଥିଲା । ସରକାରୀ ସାହାଯ୍ୟ ମିଳିବା କାଳକ୍ଷେପ ନୀତି ଥିଲା । ଲେକେ ପୋକ ମାଛି ପରି ମରି ଥାଆନ୍ତେ । ମୃତ୍ୟୁ ମୁଖରୁ ଲେକକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ ବ୍ରଜରାଜ ନିଜ ରକ୍ତ୍ୟର ସବୁ ଶଯ୍ୟାଉଷ୍ମାର ଖୋଲିଦେଲେ, କୃଷକମାନଙ୍କୁ ରଣ ଯୋଗାଇଲେ, ଅନ୍ନହ୍ରସ୍ତମାନ ଖୋଲିଲେ । ବେକାର ଲେକକୁ କାମଧରା ଯୋଗାଇ ଦିଆଗଲା । ଫଳତଃ, ରକ୍ତ୍ୟରେ କେତେକ ପୋଖରୀ ଖୋଳାଯାଇ କେତେକ ପୋଖରୀରୁ ପଙ୍କୋଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥିଲା ।

ଖଡ଼ିଆଳର ଅନ୍ନପୂର୍ଣ୍ଣା ଭବା (ଧାନ ଗୋଦାମ) ମୁଖ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ର ଥିଲା । ଖଡ଼ିଆଳ ରକ୍ତ୍ୟ ଶଯ୍ୟାଗାରରୁ ମାତ୍ର ୧,୦୦୦ ଟଙ୍କାର ଧାନ ସୁଲଭ ମୂଲ୍ୟରେ କିଣି ଉଷୀମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟୟନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏତିକି ହିଁ ସରକାରୀ ସାହାଯ୍ୟ । ଏହା ତେହୁଟି କମିଶନର, ରଘୁପୁର ବ୍ରଜରାଜଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଜଣାଇ ହିନ୍ଦୀରେ ଲିଖିତ ପତ୍ର, ତା: ୨୮-୫-୧୮୯୭ରୁ ଜଣାଯାଏ ।

ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଖ୍ରୀ: ୧୮୯୭ରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଖ୍ରୀ: ୧୯୦୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଡ଼ିଥିଲା । ଏହି ଦୁର୍ଭିକ୍ଷକୁ ଛପନ ସାଲ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ବୋଲି କୁହାଯାଏ କାରଣ ସମ୍ଭବ ୧୯୫୬ ର ଘଟଣା । ବ୍ରଜରାଜ ବୋଧାତ୍ୟା ଯୋଗୁଁ ହଜାର ହଜାର ଜନଜୀବନ ରକ୍ଷା ପାଇଥିଲା । ଦୁର୍ଭିକ୍ଷର ପ୍ରକୟଙ୍କରୀ ଲୀଳା: ଅନାହାର, ରୋଗ ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁର ପରିସମାପ୍ତି ପରେ ଅକ୍ଟୋବର, ୧୯୦୦ ରେ ସରକାରୀ ସାହାଯ୍ୟ ମିଳିଲା ।

୧୮୯୭ ମସିହାରେ ମହାରାଣୀ ଉତ୍କଳୋଦ୍ଧାରଣ ଶାସନର ହୀରକ କୟନ୍ତୀ ସ୍ମୃତି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଖଡ଼ିଆଳ ନିକଟରେ ଏକ ବିରଟ ଉଦ୍ୟାନ ହେଉଛି ‘ବ୍ରଜ-ରାଜ ବାଗ’ । ବ୍ରଜରାଜ ନିର୍ମାଣ କରାଇଥିବା ଏହାର ‘ପ୍ରବେଶ ଦ୍ଵାର’ ଆଜି ବି ସେହିପରି ଅଛି । ଏହି ଉଦ୍ୟାନରେ ନାନା ସୁଗନ୍ଧ ଫୁଲ, ସୁସ୍ଵାଦୁ ଫଳ ବୃକ୍ଷ ତଥା ପକ୍ଵା ଘର ଥିଲା । ତଣେ ଚାଗଟାନ ‘ମହାରାଜ ବାଗ’, ନାଗପୁରରେ ତାଲିମ ପାଇଥିଲେ । ବ୍ରଜରାଜ ପ୍ରତ୍ୟହ ଏହି ଉଦ୍ୟାନକୁ ସାନ୍ଧ୍ୟ ଭ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଯାଉ-ଥିଲେ । ଏହା ତାଙ୍କ ପ୍ରକୃତି ପ୍ରୀତିର ପରିରାୟକ ।

ଉତ୍ତର ସମ୍ରାଜ୍ଞୀ ରାଣୀ ଉତ୍କଳୋଦ୍ଧାରଣ ୧୮୯୭ ମସିହା ଜୁନ, ୨୦

ତାରିଖରେ ୧୭ ଶ ଶାସନ ପୂର୍ବେ ଉପଲକ୍ଷ୍ୟ ମହାମାନନୀୟା ସମ୍ରାଜ୍ଞୀଙ୍କ ମାନପତ୍ର ମୁଖ୍ୟ କର୍ମିଶନର, ଶୟପୁର ପି. ଆଇ. ଲିୟାଲ ୧୮୯୮ ମସିହା ଜାନୁଆରୀ ୬ ତାରିଖରେ ଲଲ ବ୍ରତରତ୍ନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଏହି ପ୍ରଶଂସା ପତ୍ରରେ ବ୍ରତରତ୍ନଙ୍କ ଛପନ ଯାଲ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପ୍ରତୀତିତ ଜନତା ସେବା ଉଲ୍ଲିଖିତ ହୋଇଛି । ‘ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ସାହାଯ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ର’ ସ୍ଥାପନ କରିବା, ବ୍ରହ୍ମଦେଶ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ଥାନରୁ ରାଜ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରି ଲୋକଙ୍କୁ ଯୋଗାଇବା ଓ ସାହାଯ୍ୟ ମୁଳକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ପାଇଁ ବ୍ରତରତ୍ନ ସରକାରଙ୍କ ପ୍ରଶଂସା ଓ ପ୍ରତୀକର୍ଷଣ ଲାଭ କରିଥିଲେ ।

ଖ୍ରୀ. ୧୯୦୩ ରେ ସପ୍ତମ ଏଡ଼୍ଫାର୍ଡ ଇଂଲଣ୍ଡର ସିଂହାସନ ଆସେନ୍ଦ୍ରଶ କଲେ । ଦିଲ୍ଲୀରେ ଏକ ଦରବାର ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । ବ୍ରତରତ୍ନ ନିମନ୍ତ୍ରିତ ହୋଇ ଐତିହାସିକ ଦିଲ୍ଲୀ ଦରବାରରେ ଯୋଗ ଦେଲେ ଏବଂ ସେ ଦୁଃଖଦୁର୍ଦ୍ଦଶା-ଗ୍ରସ୍ତ ମାନବ ସେବା ନିମିତ୍ତ ସମ୍ମାନ ସୂଚକ ବିଶିଷ୍ଟ ପୁରସ୍କାର “ କୈଶର-ଇ-ହୀଦ ” (ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣପଦକ) ଏବଂ ‘ଦିଲ୍ଲୀ ଦରବାର ମେଡଲ’ ସମ୍ମାନିତ ହୋଇଥିଲେ । ବ୍ରତରତ୍ନ ଦିଲ୍ଲୀର ଲଲକିଲ୍ଲା ପରିଦର୍ଶନ କରି ‘ଦିବାନ-ଇ-ଆମ’ ଓ ‘ଦିବାନ-ଇ-ଖାସ’ ର ଶିଳ୍ପକୌଶଳରେ ମୁଗ୍ଧ ହୋଇ ଖଡ଼଼ଆଳରେ ‘ଦରବାର ହଲ’ର ଶୁଭ-ମେଳ କରିଥିଲେ । ଏହାକୁ ତାଙ୍କ ସୁଯୋଗ୍ୟ ଉତ୍ତରପିକାରୀ ଖ୍ରୀ. ୧୯୧୦ ରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲେ । ସପ୍ତମ ଏଡ଼୍ଫାର୍ଡଙ୍କ ଅଭିଷେକ ଉତ୍ସବ ସ୍ମୃତିରକ୍ଷା ପାଇଁ ଖଡ଼଼ଆଳର ଦୈନିକ ବଜାରରେ ବ୍ରତରତ୍ନ ଖ୍ରୀ. ୧୯୦୩ରେ ନିର୍ମାଣ କରାଇଥିବା ‘ସ୍ମୃତି ଗୁମ୍ଫା’ ଅଧ୍ୟାବସି ଦଣ୍ଡାୟମାନ ।

୧୮୯୪ ମସିହା ଜାନୁଆରୀ ମାସରେ ବ୍ରତରତ୍ନ ମୁଖ୍ୟ କର୍ମିଶନରଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦେବାକୁ ରାୟପୁର ଯାଇଥିଲେ । ତେହୁଟି କର୍ମିଶନର ତାଙ୍କୁ ଅବକାରୀ ଏବଂ ପନଧୁୀ ରତ୍ନ ସମିତିପୁରଣ ସର୍ତ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବାକୁ କହିଥିଲେ । ୧୯୦୪ ମସିହା ଜୁଲାଇ ୧୪ ତାରିଖରେ ରାୟପୁରର ତେହୁଟି କର୍ମିଶନର ଖଡ଼଼ଆଳ ରତ୍ନରେ ଥିବା ସମସ୍ତ କାଞ୍ଚିଆହୁଦା ଅଧିକାର କଲେ । ତେଣୁ ବ୍ରତରତ୍ନ ମୁଖ୍ୟ କର୍ମିଶନରଙ୍କ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ପ୍ରତି କାଉନଶିଲରେ ମୋକଦ୍ଦମା ଦାଏର କଲେ । ତାଙ୍କ ଓକିଲ ହସିସିଂହ ଗଉଡ଼ ପିଞ୍ଚ ନ ନେଇ ମୋକଦ୍ଦମା ଲଢ଼ିଲେ । ଏହି ମୋକଦ୍ଦମାର କାରାଗପତ୍ର ଲେଖକ ପ୍ରଦାନ କରିବାରୁ ସମ୍ବଲପୁର ବିଶ୍ୱ-ବିଦ୍ୟାଳୟର ଯାହୁପୁରରେ ସଂରକ୍ଷିତ ହୋଇଛି । ରଚେଷକ ଅଧ୍ୟାୟନ କରି ପାରନ୍ତୁ ।

ବ୍ରତରତ୍ନ ବିଭବ କର୍ମିଶନର ଏଫ. ଏ. ଟି. ପିଲିପ୍ସ, ଆଇ. ପି. ଏସ୍.

୧୯୦୪ ମସିହା ଜୁନ ପହିଲା ଏବଂ ୧୫ ତାରିଖରେ ରଜା ବ୍ରଜରାଜ ସିଂହ ଦେଓ ନିକଟକୁ ଯେତେ ପତ୍ରରୁ ବିବିଦ ହୁଏ, ବ୍ରଜରାଜ ରଜା ଉପାଧିରେ ଭୂଷିତ ହୋଇ ଥିଲେ । ‘ରଜା’ ପଦଟି ସନତ ଦୁର୍ମିଳ ।

ଶ୍ରୀ: ୧୯୦୭ରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ପତ୍ନୀ ଶ୍ରୀମତୀ ମୁକ୍ତା କୁମାରୀ ଦେବୀଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ “ମୁକ୍ତାପୁର” ଗାମ, ବ୍ରଜରାଜ ବାଗ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ “ମୁକ୍ତା ପାଗର” ଏବଂ ‘ମୁକ୍ତା କୁମାରୀ ବାବଲୀ’ ବ୍ରଜରାଜ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଇଛି । ‘ମୁକ୍ତା କୁମାରୀ ବାବଲୀ’— ନାମ ଫଳକ, ଶାଖା ଯାଦୁଘର ଖଡ଼ୁଆଳରେ ସଂରକ୍ଷିତ ହୋଇଛି ।

ମାନବ ଜୀବନର ମୂଲ୍ୟବୋଧ, ବାଲ୍ୟ କାଳରେ ଦୁଃଖଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ତଥା କୃଷି ସାଧନା ହେତୁ ବ୍ରତରତ ଯଶ ଗୌରବର ଭଲ ଅଞ୍ଚନରେ ଅଧିଷ୍ଠିତ । ରଜା ବ୍ରତରତ ସିଂହଙ୍କ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟକୁ ଶେଷ ଅବଦାନ ହେଉଛି — ସଂସ୍କୃତ ଭାଷାରେ ରଚିତ ‘ସତ୍ୟନାରାୟଣ ବ୍ରତ କଥା’ର ଓଡ଼ିଆ ଅନୁବାଦ ।

ଦିଲ୍ଲୀ ଦରବାରରୁ ଫେରିଲା ପରେ ରଜା ବ୍ରଜରାଜ ସିଂହ ଦେଓ ଶୋଥି କଲୋଦର ରୋଗ ଜ୍ଞମଣୀ ବଢ଼ୁଥିବା ଅନୁଭବ କଲେ । ସେ ନିୟମିତ ଚିକିତ୍ସିତ ହେଉଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ରୋଗର ଉପଶମ ହେଲା ନାହିଁ । ସେ ନିଜ କାତକ ଗଣନା କରି ଆସନ ମୁତ୍ୟୁ ଗ୍ରାସିବା ଜାଣିଥିଲେ । ତେଣୁ ସେ କାଶୀ ଯିବେ ଆଉ ଫେରିବେ ନାହିଁ ବୋଲି ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶ କଲେ । ଚଳଦ ଗାଡ଼ର ଯୁଗ । ରଜାର ଟାଙ୍ଗାରେ ହଲେ ସୁନ୍ଦର ଧଳା ଚଳଦ ଯୋଡ଼ା ହେଲା । ଗୟପୁର ଯାଇ କାଶୀକୁ ରେଲଗାଡ଼ରେ ଯିବେ ବୋଲି ଟାଙ୍ଗାରେ ବସି ଅନୁରବରଣ ସବଂ ଦୁର୍ଦ୍ଦିୟ ପୁତ୍ର ରାଧାନାଥ ଗୁଡ୍ଡାବଳୀର ପ୍ରକାଶକ କରି ଶିବନାଗୟଣ ଦେବଙ୍କ ସହ ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ କଲେ ମାତ୍ର ବିଧିର ବିଧାନ ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାର, ଯାତ୍ରା ପଥରେ ମହାସମୁଦ୍ର ଠାରେ ମହାନ ଆହାର ମହାପ୍ରୟାଣ ହେଲା । ସେ ଦିନ - ନଭେମ୍ବର ପହିଲା, ୧୯୦୭ । ହିନ୍ଦୁ ପଞ୍ଜିକା ଅନୁଯାୟୀ ରଜା ବ୍ରଜରାଜ ସିଂହ ଦେଓ, କୈତବ-ଇ-ହୀଦ (ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ପଦକ) ବ ୪୬ ଶ ବୟସ କାର୍ତ୍ତିକ କୃଷ୍ଣପକ୍ଷ ଏକାଦଶୀ ତିଥିରେ ସ୍ୱର୍ଗ-ରେହଣ କଲେ ।

କବି ଶ୍ରୀ ଚିନ୍ତାମଣି ମହାନ୍ତି ବ୍ରହ୍ମରାଜଙ୍କ ଗୌରବ ଗାନ କବି “ ଭଞ୍ଜଳ ବିଜ୍ଞମାଦିତ୍ୟ ” ଆଶ୍ୟା ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀ: ୧୯୦୭ ରେ ବୀରବିଜୟ ଦେବ ଖଡ଼ଗାଳର ରାଜ ସିଂହାସନ ଅରେ-

ହଣି କଲେ । ପିତାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରକ୍ଷା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେ ମହାସମୁଦ୍ର ଠାରେ ‘ବ୍ରଜରାଜ ନିମ୍ନ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ’ ସ୍ଥାପନ କଲେ । ଅଧୁନା ଏହି ବିଦ୍ୟାଳୟ ‘ବ୍ରଜରାଜ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟ’ ହୋଇଛି । ବ୍ରଜରାଜଙ୍କ ସମାଧି ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା । ମହାସମୁଦ୍ରରେ ‘ରଜା ବଜାର’, ସାପ୍ତାହିକ ବଜାର ପ୍ରତି ଗୁରୁବାର ଦିନ ବସି ରଜା ବ୍ରଜରାଜ ସିଂହ ଦେଓଙ୍କ ସ୍ମୃତିକୁ ଉଜ୍ଜୀବିତ କରୁଅଛି ।

୧୯୭୭ ମସିହାରେ ତତ୍କାଳୀନ ରଣୀ ସାହେବା ୬ ଶ୍ରୀମତୀ ସୌଭାଗ୍ୟ ମଞ୍ଜରୀ ଦେବୀ “ଖଡ଼ଆଳ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ”କୁ “ବ୍ରଜରାଜ ବାର” ଦାନ କରି-
ଥିଲେ । ଫଳପୁଷ୍ପ ଶୋଭିତ ଏହି ଆକର୍ଷଣୀୟ ସ୍ଥଳୀ, ଦିନେ ରାଜ ପରିବାରର ପ୍ରମୋଦ ଉଦ୍ୟାନ ଥିଲା, ଆଜି ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ପରିସର ହୋଇଛି । ୬ ରାଜା ବ୍ରଜରାଜ ସିଂହ ଦେଓଙ୍କ ଅମର ଆତ୍ମା ଏଥିପାଇଁ ଶାନ୍ତି ଲଭ କରିଥିବ ।

—ଜିତାନିତ୍ତ ସୁସାଦ ସିଂହ ଦେଓ

ଖଡ଼ଆ ଅନୁବାଦ—ଶ୍ରୀ ମୋହିତ ମୋହନ ମହାପାତ୍ର,
ଉପସଭାପତି,
ଖଡ଼ଆଳ ସାହିତ୍ୟ ସମିତି, ଖଡ଼ଆଳ
ଜି: କଳାହାଣ୍ଡି, ପିନ୍- ୭୬୬୧୦୭

ବ୍ରଜରାଜ ସିଂହ ଦେଉ
୧୮୮୩ ମସିହାରେ
ଖଡ଼ିଆଳ ସାହିତ୍ୟ ସମିତି
ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲେ ।

